

Когато преди първото избиране са го викали в ЦК да го уговорят да приеме, Димов сам си е поискал Ив. Руж за заместник. Тогава е присъствувал и Ол. Васев. Тогава Димов е поискал с питен помощник – добър администратор и финансист. Преди това Димов се познавал много добре с Руж и предложението на цд да стане той негов помощник му дошло като добре дошло.

Първите месеци след избора ние растихме много трудно. Димов не беше наясно по много въпроси. Партиен секретар тогава беше Димитър Методиев, който идваше в съюза да пие по едно кафе и си отиваше без да свърши никаква работа. Ив. Руж беше много голем педант и формалист, месеше се навсякъде. И без да има ложи подбуди той всъщност пречеше на работата. Отначало Димов много му се доверяваше. Но късно аз почнах да реагирам на нашите събрания. Ил. Исаев и Ил. Волен се ориентираха в обстановката приливи и отливи – начале периоди, когато той не идваше и нищо не вършеше. Димов се разочарова от него като от делови човек.

Др. Асенов. Знам че по време на споровете преди обсъждането на "Тютюн" в писателския съюз Руж го е информирал да мнението на членовете на съюза.

К. Калчев. Още преди обсъждането Димов ми показва писмото на Червенков. Беше много разтревожен от създадото се отношение. Съветваше се дали да му даде гласност. Аз бях за това да се знае за това писмо. Той обаче се въздържа. Червенков после беше уверен, че "Тютюн" е критикуван така след неговата преценка.

Димитър Добрев има у себе си писма на читатели до Д. Димов и положителната рецензия на Н. Зарев за романа, дадена на времето на изд. "Народна култура".

Др. Асенов. Когато бяхме в Гърция Димов се изказваше за Л. Брон菲尔д и за съмърсет Моам като за големи автори. Споменаваше, че чел и обичал Ж. Амаду.

Н. Йонков. Да, тогава говореше за автора на "Дони Барбара" много ласкави неща.

К. Калчев. Димов не обичаше френския език. Един ден ме посъветва ако искам да уча език, да се ориентирам към английския. Английския език бил мъжествен, език на дълбоката мисъл. А френският – салонен език.